

Τοῦτα τὰ ροῦχα θέλοντε τραγοῦδια νὰ 'πωθοῦνε,
χαρὲς καὶ γλέδια καὶ βιολιὰ καὶ σπίνθια ν' ἀπλω-
θοῦνε

Α. Κρήτ.

Ἦφυνεν ἡ Ἀποκριὰ μὲ γλέδια, μὲ παιγνίδια
κ' ἤθηκεν ἡ Σαρακοστή μ' ἐλιές καὶ μὲ κρομμύδια
Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ε ν τ ζ ές 2.
2) Παιδιά κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς ἐκ τῶν παικτῶν στέκεται
ὄρθιος κρατῶν μεταξὺ τῶν ποδῶν τοῦ πῖλον. Οἱ λοιποὶ
παίχται — τέσσαρες ἢ περισσότεροι — κρατοῦν ράβδους
κεκαμμένας κατὰ τὸ ἄκρον καὶ προσπαθοῦν διὰ τούτων νὰ
ἀποσπάσουν τὸν πῖλον χωρὶς ὁ κάτοχός του νὰ δυνηθῇ νὰ
κτυπήσῃ διὰ τοῦ ποδὸς τὴν ράβδον τινὸς τῶν συμπαικτῶν
του. Χάνει ὁ παίκτης τοῦ ὁποίου θὰ κτυπηθῇ ἡ ράβδος
Κεφαλλ.

γλεντιρίζω ἐνιχ. ἐγλεντιρίζω Λεξ. Μπρ.γκ. ἐγλεντι-
ριζῶ Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἐγλεδιριζῶν Θράκ. (Ἀδριανούπ.)
Ἐκ τοῦ Τουρκ. *e ğ l e n d i r m e k*.

Τέρπομαι, εὐχαριστοῦμαι, διασκεδάζω ἐνθ' ἄν. Συνών.
γ λ ε ν τ ο β ο λ ῶ, γ λ ε ν τ ο κ ο π ῶ, γ λ ε ν τ ῶ, ξ ε -
σ κ á ζ ω, ξ ε φ α ν τ ῶ ν ω, χ α ρ ο κ ο π ῶ.

γλεντιστής ὁ, Εὐβ. (Βρύσ.) Ἴων. (Ἐφεσ.) γλεδιστής
Ἀντίπαξ. Ἀντίπαρ. Κεφαλλ. Κρήτ. (Ἐννέα Χωρ. Ρέθυμν.
κ.ά.) Μῆλ. Παξ. Πάρ. (Νάουσ. κ.ά.) γλεντ'στής Στερελλ.
(Παρνασσ.) γλενδιστής Κάρπ. (Μεσοχώρ. κ.ά.) Κάσ. Λέρ.
Σύμ. ἐγλεδιστής Κρήτ. (Ἁγίος Γεώργ. κ.ά.) Θηλ. γλεντ'-
στοῦ Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ τύπ. γ λ ε ν τ ῖ ζ ω τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ῶ.

1) Ὁ γ λ ε ν τ ζ ές, ὁ φίλος τῶν διασκεδάσεων ἐνθ' ἄν.:
Εἶναι πρῶτος γλεντιστής Εὐβ. (Βρύσ.) Τοὺς γλενδιστάς
ἔχομε ὅλους 'ς τὸ χωριό μας Κάρπ. (Μεσοχώρ.) Ἔτσα ἐγλε-
διστὴ 'ς τὰ νεῖατα δὸν δὲ δὸν εἶχεν ἡ Πέρα Ρίζα (χωρὶς
πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου) Κρήτ. (Ἁγίος Γεώργ.)
Ἦτανε ἄθροπος γλεδιστής Ἀντίπαρ. || Ἄσμ.

Ὅποιος 'ἐν εἶναι γλενδιστής, πρέπει τον νὰ 'ποθάνῃ,
γιατὶ 'ς τὸν κόσμον ὅπου ζῇ μόνο τὸ νόδοποι πιάνει
Κάσ.

Ὅδο σ' ἐγέννα ἡ μάννα σου, ἐκκοῦθησε 'ς τὴ βούση
κ' ἤκαμε γιὸν ἐγλεδιστὴ κι ὁμορφο κνταρίτσι
Κρήτ.

Ἦ τσ' εἶκοσί 'ναι γλεδιστής | καὶ καλὸς ξεφαντωτής
αὐτόθ.

Ἦ τις τριάντα γλενδιστής | καὶ καλὸς τραουδιστής
Κάρπ. Συνών. γ λ ε ν τ ζ ές, χ α ρ ο κ ὀ π ο ς. β) Ὁ διαχυ-
τικός, εὐθυμος Σύμ. 2) Ἀλιεύς ὁ ὁποῖος μετέχει εἰς τὴν
διὰ πολλῶν πλοιαρίων ἀλιείαν Λέρ.: Τὸ ψάρεμα τῶν γλεν-
διστᾶδων. 3) Τὸ πέος Κεφαλλ.

γλεντιστὸς ἐπίθ. Ἦπ. (Θεσπρωτ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ῖ ζ ω, διὰ τὸ ὅπ. βλ. γ λ ε ν τ ῶ.
Ὁ εὐθυμος, ὁ χαρούμενος.

γλεντίτσος ὁ, Πελοπν. (Καρδαμ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Εἶδος βαθυρρίζου πόας μὲ φύλλα βαθυπράσινα κατα-
νεύοντα.

γλεντοκόπημα τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Μαργέλ. Μηλιώτ.
Παιδεμέν. κ.ά.) — Κ. Παλαμ., Γραμμ. 1, 120 L. Roussel,
Grammaire, 308. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλιντουκόπ'μα
Θεσσ. (Σκήτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ο κ ο π ῶ.

Διασκεδάσεις, εὐωχία ἐνθ' ἄν.: Ἀπὸ τὰ πολλὰ γλεντοκο-
πήματα ἔχασε τὴν ἐγεία του Λεξ. Δημητρ. Κανάμι 'να τρι-
κούβιρτον γλιντουκόπ'μα Σκήτ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ε ν -
τ ζ ές 2.

γλεντοκόπι τό, πολλαχ. γλεδοκόπι Μῆλ. κ.ά. γλεντο-
κόπ' Θράκ. (Σαρεκκλ.) γλιντουκόπ' Μακεδ. (Καταφύγ. κ.ά.)
Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ε ν τ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -κ ὀ π ι,
διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 246.

Διασκεδάσεις, εὐωχία ἐνθ' ἄν.: Ἐπαιρ' ἔνα συνκῶτι κ'
ἔκαν' ἔνα γλεντοκόπι! Πελοπν. (Σιδηρόκ.) Ἀφ' 'τον αὐτόν,
δὲν κάβ' γιὰ τὴν παρέα μας κι γιὰ τὰ γλιντουκόπια μας Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ.) Ἦ τὸν ἀδέγαμο τσῆ θυγατέρας μου, π' ἐκά-
μαμε βάλο μὲ βγιολιτζήδες, τὸ γλεδοκόπι ἐβάσταξ' ὥς τσ'
αὐγὲς Μῆλ. || Ἄσμ.

Κι ἄκ'σα κατ' ἀλαλαγμοὺς ποὺ φτάναν 'ς τὰ οὐράνια
κ' εἶπα μὴν εἶν' τάχα χαρὲς, μὴν εἶνι γλιντουκόπια
Μακεδ. (Καταφύγ.) || Ποιήμ.

Τοῦ Χριστοῦ, τ' αἰ-Βασίλη, τῶν Φώτων
τοῦ νοικοκύρη γιοιάσιμο, γλεντοκόπι τοῦ ἐργάτη
Κ. Παλαμ., Δειλοὶ καὶ σκληρ. στίχ.², 301.

Κι ἀπὸ τὸ συχνὸ τὸ γλεντοκόπι
μεῖναν ἀπειράχτοι ἀπὸ θάνατο
'ς τὸν κόσμον τὸν ἀπάνω οἱ ἀνθρώποι
Σ. Σκίπ., Ἀπέθαντ., 100. Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ε ν τ ζ ές 2.

γλεντοκόπος ὁ, Κ. Παλαμ., Δωδεκάλ. Γύφτ.², 113 L.
Roussel, Grammaire, 333 γλεδοκόπος Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.)
Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ε ν τ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-κ ὀ π ο ς, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910),
246.

Γ λ ε ν τ ζ ές 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Εἶναι φαγᾶς καὶ
γλεδοκόπος Μαχαιρᾶδ. || Ποιήμ.

Μεθύσι ἀντάξιο σέρνει τα ὅλα
'ς τὰ θέατρα καὶ 'ς τὰ καπηλεῖα
τὴν παλλακίδα πολιτεία,
τὸ γλεντοκόπο βασιλεῖα

Κ. Παλαμ. ἐνθ' ἄν.

γλεντοκοπῶ σύνθηθ. γλεντοκοπάω σύνθηθ. γλεντοκοπάου
Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Δίβρ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδε-
μέν. κ.ά.) γλεδοκοπῶ Μῆλ. Κρήτ. (Ρέθυμν. κ.ά.) γλεδοκο-
πάω Πελοπν. (Λεῦκτρ. Μάν.) γλενδοκοπῶ Κάρπ. (Ἐλυμπ.)
Κάσ. γλιντουκοπῶ πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γλιντουκοπᾶου
Ἦπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. κ.ά.) γλιδουκοπᾶου Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ε ν τ ο κ ὀ π ο ς. Πβ. Γ. Χατζιδ., Ἀ-
θηνᾶ 22 (1910), 246.

Α) Ἀμτβ., διασκεδάζω, εὐωχοῦμαι, τέρπομαι διὰ συνε-
χῶν διασκεδάσεων σύνθηθ.: Γλεντοκοπάνε νύχτα-μέρα σύνθηθ.
Χαροκόπος εἶν' ἕνας ποὺ γλεντοκοπάει Πελοπν. (Κυνουρ.)
Ὁ Νικολῆς εἶναι παρανσταγμένος, γιὰτ' οὐλὴ τὴν ψεσινὴ
νύχτα ἐγλεδοκόπα Μῆλ. Ἔγινε 'ς τὴ γιορτὴ δὸν μινὰ ξεφά-
δωση π' οὐλοὶ ἐγλεδοκοπήσαν ὥς τ'ς αὐγὲς αὐτόθ. Τί
ἀνάγκ' ἔχ'; Κάθιτι κι γλιντουκοπάει Ἦπ. (Κουκούλ.)
Γλεντοκοπάανε οὐλὴ τὴν ἡμέρα Πελοπν. (Βερεστ.) Ἀ δὲ
στελειώση χορὸ καὶ δὲ γλεδοκοπήση, εἶδα διάλογο χαρὲς
λέει πὼς τσί κάνει; Δ. Κρήτ. Κάθε αἰ-Λιὰ μέρα, ποὺ οἱ

